

Kuningaskalastaja (kuva: Jurij Milonoff)

Keski- ja Pohjois-Uudenmaan
lintuharrastajat Apus ry:n uutiskirje

joulukuu 2020

Suopöllö (kuva: Kari Niemeläinen)

Paperinen jäsentiedote lakkaa - uutiskirjeet jatkossa sähköpostiin

Apuksen hallituksen päätöksellä paperista jäsentiedotetta ei jatkossa enää lähetetä ja sähköisen jäsentiedotteen ilme muuttuu.

Apus siirtyy vuoteen 2021 uudistamalla jäsenviestintäänsä. Jos saat lähipäivinä paperisen jäsentiedotteen, se on viimeinen laatuaan. Jatkossa kaikki jäsentiedotus toteutetaan sähköisesti: sähköpostiin saapuvien uutiskirjein, sosiaalisen median viestein sekä yhdistyksen verkkosivuilla.

Olemme lähettäneet kaikille jäsenille, joiden sähköpostiosoite löytyy jäsenrekisteristä, kaksi sähköpostia tässä kuukauden sisällä: muistutuksen syyskokouksesta 23.11. ja tämän viestin. **Jos sait tämän viestin, sinun ei tarvitse tehdä mitään - saat jatkossakin Apuksen uutiskirjeet tähän osoitteeseesi.**

Asiasta lisää jäsentiedotteessa 3/2020.

Vuoden viimeinen jäsentiedote ilmestymässä

Vuoden viimeinen Apus-jäsentiedote tuli sähköposteihin eilen 9.12.2020. Ennen joulua paperisenakin (jos jakeluyritys suo) saapuvassa jäsentiedotteessa asiaa sekä lintuhavainnoista että Apuksen toiminnasta.

Apuksen jäsentiedotteessa 3/2020 kerrotaan mm.

- yhdistyksen juhluvuoden tapahtumista, esim.
 - pääsiäisen havaintotapahtuma
 - juhluvuoden laji varpunen
- syyskokouksessa hyväksytystä vuoden 2021 toimintasuunnitelmasta
- alueen hienoista lintuhavainnoista vuonna 2020
 - mm. kuningaskalastaja ja tundrakurppelo
- yhdistyksen uudesta "linnunpönttömestarista"
- siitä, miten pitkäjänteinen ja kärsivällinen odottelu tuottaa onnistumisen

Jos kuulet, ettei Apuksen jäsentuttavasi ole saanut viestejä Apukselta, pyydä häntä tarkistamaan varalta myös roskapostikansionsa. Viestien lähettäjänä on Apus ry, osoite apus@birdlife.fi.

Yhdistys tarvitsee puheenjohtajansa!

Apusta pitkään johtaneelle **Mika Asikaiselle** seuraaja haussa. Voisitko se olla sinä?

Asikaisen terveiset ja kannustavat sanat rohkaisevat kiinnostuneita ilmoittautumaan: "Toisin kuin moni ajattelee, puheenjohtajan tehtävä ei tällaisessa pienessä yhdistyksessä ole kovin vaativa. Kokouksia ei ole montaa vuodessa ja välillä voi mennä muutama kuukausikin ilman, että yhdistysasiat vaativat mitään toimia.

Puheenjohtajana oleminen on pääasiassa kokouksien vetämistä.

Toiminta pienessä yhdistyksessä ei ole muodollista, vaan asioita jutellaan vapaasti porukalla. Apuksen hallitus kokoontuu noin viisi kertaa vuodessa ja koko yhdistyksen kokouksia on kaksi. Niissäkin puheenjohtaja voidaan valita kokousväestä. "

Hiiripöllö (kuva: Kari Niemeläinen)

Puheenjohtaja tarvitaan, jotta yhdistys voi laillisesti toimia. Puheenjohtajan tehtävän ajatellaan sisältävän pelottavankin paljon vastuuta ja tekemistä. Tärkeintä on kuitenkin järjestää yhdistyksen kokoukset sääntöjen mukaisesti. "BirdLife tarjoaa puheenjohtajan tueksi kansiolllisen materiaalia ja erinomaisen muistilistan vuosikellon muodossa. Vastuuta ei siis tarvitse jännittää", kannustaa Asikainen. Sihteeri tekee pöytäkirjat kokouksista ja taloudenhoitaja hoitaa tilinpäätöksen. Toiminnantarkastajat katsovat, että asioita on hoidettu asianmukaisesti. Apuksessa, kuten yhdistyksissä muutoinkin, hallitus hoitaa yhdistyksen asioita yhdessä, ja Apuksessa vastuualueita on jaettu hallituksen jäsenille.

Lue Asikaisen koko viesti ennen joulua ilmestyvästä jäsentiedotteesta 3/2020 ja tartu Mikan seuraajana rohkeasti puheenjohtajan nuijaan!

Itätuulen ihme

Lokakuussa Apuksen jäsen **Lauri Rahikainen** havaitsi jotakin, jota ei ensin edes tiennyt havainneensa. Lauri kirjoittaa alla, mistä on kyse:

Suhteellisen pitkistä harrastushistoriasta ja sadoista linturetkistä huolimatta spondeja rareja ei ole osunut kohdalle, vaikka on monia sellaisia, jotka kyllä tunnistaisin. Muistelemalla mieleen ei tule montaakaan hyvää spondea: mustapyrstökuiiri

Nuori kiljuhanhi (kuva: Lauri Rahikainen)

Otaniemen ajoilta, vuorihemppo Suomenlinnassa ja joitakin paikka huomioiden kivoja kuten vesipääsky Suomenlahdella uimassa.

Tämän vuoden keväänä sattui sitten yksi hyvä ”puoli-sponde”. **Iipo Mannerkoski** ilmoitti maanantaina 27.4. ApusHavis - WhatsApp-ryhmään haviksen ”pienestä tummasta hanhesta”, mahdollisesta nuoresta kiljuhanhesta Rantamo-Seittelissä, joka katosi muun hanhiparven sekaan. Olin edellispäivänä napannut Rantamon suurista hanhiparvista muutaman kuvan ja kun niitä viestin myötä hoksasin sillä silmällä katsoa, niin halleluja! Nuori kiljuhanhi löytyi kuvista – kuin ihmeen kaupalla tarkennuskin oli sattunut melko hyvin.

Ilman muita vastaavia harvinaisuuksia mentiin sitten lokakuun 3. päivään asti. Kävin ensin Halosenniemessä, jossa ilahdutti alliparvi ja kaksi lapasotkaa. Rantamo-Seitteliin saapuessa oli siellä isohko valkoposkiparvi, kiuruliikehdintää ja hemppoparvi, mutta vesistöissä hiljaista. Pellolle syntyneessä lampareessa kuitenkin kökki taivaanvuohimainen yksinäinen kahlaaja. Kokemukseni mukaan taivaanvuohi on melko arka lintu, joten päätin tämän yksilön rauhallista olemusta hyödyntää ottamalla muutamat kuvat. Ison oloinen se oli mutta maha oli juovaton, eli ei heinäkurppa, tuumin. Ja olihan pään juovitus tosi valju, mutta lintuharrastukseni on aina painottunut kevääseen ollen syksyisin varsin passiivista. Eli kun ei ollut syysrutiinia, niin arvelin taivaanvuohen nyt vaan talvipuvussaan olevan sellainen.

Illalla laitoin siitä kuvan ja toisenkin Facebook-ryhmään Apus-foorumi, josta seuraavana päivänä sitten **Mikko Savelainen** ja **Juha Honkala** sen määrittivät tundrakurppeloksi, löysivät itsekkin samalta paikalta Rantamosta, ja loppu on historiaa.

Tundrakurppelo (Limnodromus scolopaceus)

Pituus 27-30 cm, siipiväli 42-49 cm.

Alapuoli ruosteenruskea vatsaa myöten. Kaulan etuosassa ja rinnan yläosassa tiheässä pilkkuja, rinnan sivuilla kupeilla ja pyrstön alapeitinhöyhenissä voimakkaita

poikkiraitoja tai poikittaisia laikkuja. Silmäkulmanjuova selvä ja jalat melko pitkät, vihreänsävyiset. Nokka hyvin pitkä, pituus kuitenkin vaihtelee huomattavasti. Erotuksena rämekurppelosta (*Limnodromus griseus*) tundrakurppelon nokka on yleensä kaksi kertaa pään pituinen tai vielä pidempi. Tyypillistä nokan kärjen paksunnos ja loivasti alaspäin kaartuva kärkiosa.

Tundrakurppelo (kuva: Lauri Rahikainen)

Lennessa selkään työntyy kapea valkea kiila ja siiven takareuna on vaalea.

Kutsuääni yksitavuinen, kimeä, lyhyt ”kipp”, joka muistuttaa sävyiltään liroa. Kutsuu lennessa usein 2-3 s. välein yksittäisin äänin, tai varsinkin hermostuneena useampitavuisella nopealla ”kjiip-ip”, ”kjiipipip” -sarjalla.

Pesii Pohjois-Amerikassa ja Itä-Siperiassa. Euroopassa satunnainen.

(Lähde: **Svensson**, *Lintuopas, Euroopan ja Välimeren alueen linnut*)

Keski- ja Pohjois-Uudenmaan lintuharrastajat Apus ry

Apus ry on Keski- ja Pohjois-Uudenmaan lintuharrastajien yhdistys, jonka tavoitteena on edistää lintuharrastusta ja lintujen suojelua omalla alueella, Suomessa ja kansainvälisesti.

www.birdlife.fi/apus

apus@birdlife.fi

Apus ry on BirdLife Suomen jäsenyhdistys.

BirdLife on maailman suurin ympäristöjärjestö ja johtava linnustonsuojelun asiantuntija. BirdLife toimii yli 120 maassa, ja sillä on yli 10 miljoonaa henkilöjäsentä tai tukijaa.

BirdLife Suomi ry on lintujen suojelu- ja harrastusjärjestö sekä maamme 30 lintuyhdistyksen keskusjärjestö.

[Peruuta](#) jäsenkirjeen tilaus

Osoitelähde: Apus ry:n jäsenrekisteri